

Sygnatura akt **VII U 1814/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Sójka

Protokolant: Protokolant Sądowy A. Z.

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Poznaniu

odwołania Ł. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 04 października 2018 roku, (...), znak (...)

w sprawie Ł. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawnych

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od odwołującego na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w sprawie**

SSO Beata Sójka

Sygn. akt VII U 1814/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2018 r., (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie art. 34 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców w zw. z art. 83d ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych uznał za prawidłowe stanowisko przedstawione we wniosku przez Ł. T., prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego Ł. T. w P., złożonym w dniu 11 lipca 2018 roku w przedmiocie dotyczącym:

- prawa do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej,
- prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu decyzji, po wstępnym przedstawieniu treści korespondencji pomiędzy odwołującym i organem rentowy - w zakresie wniosku Ł. T. o wydanie interpretacji indywidualnej, ZUS wskazał, że stanowisko przedsiębiorcy przedstawione w w/w wniosku w części dotyczącej:

- prawa do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej uznać należy za prawidłowe,

- prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uznać należy za prawidłowe.

Organ rentowy przywołał treść art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, stosownie do którego przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna), jednocześnie zaś na podstawie art. 83d ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład wydaje interpretacje indywidualne, wyłącznie w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że w trybie wydawania decyzji z wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej organ rentowy nie posiada kompetencji do rozstrzygania, czy czynności wchodzące w zakres wykonywanej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej nie są tożsame z czynnościami, jakie w/w wykonywał na rzecz byłego pracodawcy w ramach stosunku pracy. Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z uzupełnieniem dokonany przez wnioskodawcę pismem z dnia 26 lipca 2018 r., doręczonym dnia 30 lipca 2018 r. oraz pismem z dnia 10 września 2018r., doręczonym w dniu 13 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał zawarte w nim oświadczenie za element stanu faktycznego zdarzenia przyszłego i nie dokonał jego oceny.

Zdaniem pozwanego obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlega osoba, która posiada określony tytuł do ubezpieczeń wskazany przez ustawodawcę. Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym uregulowane zostały w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. I tak, w myśl art. 6 ust. 1 tej ustawy prawodawca wskazał katalog podmiotów objętych obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego i ubezpieczeń rentowych. Wyliczenie zawarte we wskazanym przepisie jest wyczerpujące i ma charakter zamknięty.

Stosownie do treści art.18 ust.1 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca będący osobą fizyczną, który podejmuje działalność gospodarczą po raz pierwszy albo podejmuje ją ponownie po upływie co najmniej 60 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia i nie wykonuje jej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej, nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej.

Powyzsza 6 miesięczna ulga – jak podał organ rentowy - jest uprawnieniem i nie jest obowiązkowa, a więc to od przedsiębiorcy zależy, czy z niej skorzysta. W przypadku rezygnacji z ww. ulgi do czego prowadzący działalność ma prawo zgodnie z art. 18 ust. 2 Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca nie będzie mógł skorzystać z tego uprawnienia ani wstecz, ani na bieżąco (jeśli nie upłynęło jeszcze 6 miesięcy). Kolejny raz będzie mógł skorzystać z ww. ulgi na dopiero po upływie 60 miesięcy kalendarzowych od dnia jej zakończenia bądź zawieszenia.

Reasumując wobec oświadczenia wnioskodawcy, iż w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych nie prowadził działalności gospodarczej oraz oświadczeniem, iż czynności, które będzie wykonywał na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej wykonywał w ramach stosunku pracy nie wchodziły w zakres wykonywanej działalności gospodarczej stanowisko w części dotyczącej prawa do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej, należało w ocenie organu rentowego uznać za prawidłowe.

Stosownie do treści art. 18a ust. 1 w związku z art. 20 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, prawo do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru składek nie niższej niż 30% minimalnego wynagrodzenia przysługuje osobom, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy, tj. osobom prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Z kolei dyspozycja treści art. 18a ust.2 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje, iż powyższy przepis nie ma zastosowania do osób, które:

- prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność;
- wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Organ rentowy zaznaczył, że wystarczy, aby zakres wykonywanej przez daną osobę działalności gospodarczej na rzecz byłego pracodawcy tylko w części pokrywał się z czynnościami wykonywanymi w ramach łączącego ją uprzednio z tym pracodawcą stosunku pracy, żeby osoba rozpoczynająca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej nie miała prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru składek nie niższej niż 30 % minimalnego wynagrodzenia. Dopiero, gdy wykonywana praca w ramach prowadzonej działalności ma zupełnie inny charakter, niż zakres czynności wykonywanych w okresie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę - osoba prowadząca działalność może skorzystać z preferencyjnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Bez znaczenia pozostaje okoliczność braku samodzielności podczas wypełniania obowiązków. Należy pamiętać, że warunek nie wykonywania działalności na rzecz byłego pracodawcy dotyczy nie tylko pierwszego dnia prowadzenia działalności, ale całego 24-miesięcznego okresu. Oznacza to, że od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności na rzecz byłego pracodawcy (także wtedy, gdy moment ten wystąpi np. po upływie kilku miesięcy od rozpoczęcia prowadzenia działalności) następuje utrata prawa do deklarowania do podstawy wymiaru kwoty niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

W dalszej części uzasadnienia decyzji, (...) Oddział w G. wskazał treść art. 18aa ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym składki od zadeklarowanej kwoty nie niższej niż 30 % minimalnego wynagrodzenia opłacają również osoby, którym upłynął 6 miesięczny okres zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców oraz osoby, które zrezygnowały z ww. zwolnienia przed upływem 6 miesięcy, o ile spełniają podane wyżej warunki.

Organ rentowy zauważył, że warunek nie wykonywania działalności na rzecz byłego pracodawcy dotyczy nie tylko pierwszego dnia prowadzenia działalności, ale całego 24-miesięcznego okresu. Oznacza to, że od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności na rzecz byłego pracodawcy (także wtedy, gdy moment ten wystąpi np. po upływie kilku miesięcy od rozpoczęcia prowadzenia działalności) następuje utrata prawa do deklarowania do podstawy wymiaru kwoty nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Ponownie prawo to zyskuje się od dnia zaprzestania wykonywania działalności na rzecz byłego pracodawcy.

W konkluzji organ rentowy stwierdził, że argumentacja zawarta we wniosku i jego uzupełnieniach - oświadczenie wnioskodawcy, że nie prowadził on pozarolniczej działalności w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej oraz wskazanie, że wnioskodawca będzie współpracował ze swoim byłym pracodawcą świadcząc na jego rzecz usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej, jednakże nie będzie wykonywał jako przedsiębiorca na rzecz byłego pracodawcy czynności tożsamyh do tych wykonywanych w ramach stosunku pracy, przemawiają za uznaniem stanowiska zaprezentowanego przez wnioskodawcę za prawidłowe.

Reasumując organ rentowy wskazał, po wykorzystaniu wskazanej 6-miesięcznej ulgi przewidzianej w art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca będzie mógł korzystać przez okres 24 miesięcy kalendarzowych z prawa do opłacania składek społecznych od 30% kwoty minimalnej płacy, o ile oczywiście będzie spełniał wymagane warunki.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył przy tym, iż w przypadku, gdy przedstawione przez wnioskodawcę w treści wniosku okoliczności nie są prawdziwe, wydana interpretacja nie wywoła skutków prawnych.

W tzw. pouczeniu (...) Oddział w G. wskazał, że decyzja dotyczy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie jej wydania i wiąże Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyłącznie w sprawie przedsiębiorcy, na którego wniosek została wydana, stosownie zaś do art. 35 ust.1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców wydana decyzja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, natomiast jest wiążąca dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, do czasu jej zmiany lub uchylecia.

Od tej decyzji w ustawowo przewidzianym trybie i terminie odwołał się Ł. T., i to wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, iż przedsiębiorcy przysługuje zwolnienie z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej oraz w zakresie prawa do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, także w przypadku świadczenia na rzecz poprzedniego pracodawcy, w ramach prowadzonej obecnie działalności gospodarczej, usług prawnych jako radca prawny, w sytuacji wcześniejszego świadczenia pracy na podstawie stosunku pracy jako aplikant radcowski i wykonywania czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej.

Odwołujący zarzucił organowi rentowemu naruszenie w zaskarżonej decyzji:

- art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców poprzez pominięcie w decyzji przez organ rentowy części stanu faktycznego i stanowiska przedstawionego przez przedsiębiorcę, co skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia nieodnoszącego się do istoty wątpliwości interpretacyjnej podniesionej przez przedsiębiorcę,

- naruszenie art. 34 ust. 1 i 5 Prawa przedsiębiorców poprzez brak rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnej przedstawionej przez przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej i brak odniesienia się do stanowiska przedsiębiorcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, działając przez fachowego pełnomocnika - radcę prawnego, wniósł o jego oddalenie, przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych pozwanego i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy podtrzymał argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Ustosunkowując się zaś do zarzutów podniesionych w odwołaniu organ rentowy wskazał, że istotnym jest, iż pełną wiedzę o stanie faktycznym lub zdarzeniu przyszłym ZUS czerpie wyłącznie z wniosku uprawnionego podmiotu nie posiadając kompetencji do jego weryfikowania w oparciu o posiadane informacje, czy gromadzony materiał dowodowy. W toku postępowania o wydanie interpretacji prawnej organ nie pełni roli kontrolnej, nie dokonuje oceny zachowania lub zaniechania przedsiębiorcy pod kątem jego prawidłowości. Tryb wydawania interpretacji indywidualnej, odmiennie od trybu zwykłego regulowanego przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, nie pozwala organowi na prowadzenie postępowania wyjaśniającego, czy dowodowego. Zakład w procesie rozpoznawania wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej związany jest jedynie okolicznościami przedstawionymi przez pytającego we wniosku. Wobec powyższego brak jest podstaw prawnych, aby Zakład Ubezpieczeń Społecznych mógł w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców jednoznacznie przesądzić, iż czynności wchodzące w zakres wykonywanej przez dany podmiot działalności gospodarczej na rzecz byłego pracodawcy nie są tożsame z czynnościami, jakie wykonywał na rzecz byłego pracodawcy w ramach stosunku pracy, czy też przesądzić, czy wnioskodawca wykonuje w ramach wykonywanej działalności, czy też nie takie czynności bezpośrednio na rzecz byłego pracodawcy. Organ rentowy podkreślił przy tym, iż wnioskodawca uzupełniając wniosek pismem z dnia 10 września 2018r. w opisie stanu faktycznego, zgodnie z wezwaniem Zakładu z dnia 23 sierpnia 2018r. wskazał, że nie posiada wątpliwości co do braku tożsamości czynności wykonywanych na podstawie umowy cywilnoprawnej (w ramach prowadzonej działalności gospodarczej) z czynnościami wykonywanymi wcześniej na podstawie stosunku pracy. Ponadto, w odwołaniu wnioskodawca wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie wniósł o określenie, czy czynności, które powoływał w pismach (wykonywane w

ramach stosunku pracy i w ramach działalności gospodarczej) mają charakter tożsamy, ale czy przy tak określonym stanie faktycznym, ma on możliwość skorzystania z tzw. „ulgi na start” oraz „małego ZUS” (zastosowania tych przepisów).

W konkluzji odpowiedzi na odwołanie pozwany wskazał, że po stronie odwołującego nie występuje żaden interes prawny w zaskarżeniu wydanej decyzji, zaś interpretacja indywidualna z dnia 4 października 2018 r. uznała za prawidłowe rozumienie treści przepisów prawa w zakresie prawa do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej, oraz prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Niezrozumiałym dla organu rentowego jest, że potwierdzenie prawidłowości rozumienia przepisów prawa w interpretacji indywidualnej doprowadzić może do powstania negatywnych skutków dla wnioskodawcy.

W piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2019 roku odwołujący podniósł, że organ rentowy ma obowiązek dokonać oceny stanowiska przedstawionego przez wnioskodawcę, a tym samym jako niezrozumiałe odwołujący uznał kierowane do niego w toku wydawania interpretacji wezwania do uzupełnienia stanowiska poprzez określenie, czy będzie on wykonywał jako przedsiębiorca czynności tożsame z tymi, które były wykonywane w ramach stosunku pracy. Dodatkowo, odwołujący zaznaczył, iż nie wnosił o określenie, czy czynności, które powoływał w pismach (wykonywane w ramach stosunku pracy i w ramach działalności gospodarczej) mają charakter tożsamy, ale czy, przy tak określonym stanie faktycznym, ma on możliwość skorzystania z tzw. „ulgi na start” oraz „małego ZUS” (zastosowania tych przepisów). Przedmiotowa kwestia pozostaje całkowicie niezauważona przez organ rentowy od początku rozpatrywania przedmiotowej sprawy. Tym samym odwołujący zaprzeczył jakoby nie istniał interes prawny do zaskarżenia wskazanej decyzji. We wszystkich pismach wskazywał bowiem, iż czynności - wykonywane w ramach stosunku pracy i umowy pomiędzy przedsiębiorcami - w czysto techniczny sposób mogą być tożsame (np. polegać na sporządzeniu apelacji, opinii prawnej, czy też odwołania od decyzji), jednakże różnica pomiędzy aplikantem radcowskim i radcą prawnym powoduje, że czynności te jednak nie będą tożsame w rozumieniu powołanych przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz Prawa przedsiębiorców i że właśnie w tym aspekcie pojawia się wątpliwość interpretacyjna. W opinii odwołującego organ rentowy pomija w swoim rozstrzygnięciu wskazane kwestie i tym samym nie rozpoznaje istoty sprawy, co czyni decyzję nieadekwatną do wątpliwości interpretacyjnej przedsiębiorcy. Odwołujący podał, że organ rentowy, uznając jego stanowisko za prawidłowe, czyni następujące uwagi: „Należy zaznaczyć, że wystarczy, aby zakres wykonywanej przez daną osobę działalności gospodarczej na rzecz byłego pracodawcy tylko w części pokrywał się z czynnościami wykonywanymi w ramach łączącego go uprzednio z tym pracodawcą stosunku pracy, żeby osoba rozpoczynająca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej nie miała prawa do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od podstawy wymiaru składek nie niższej od 30 % minimalnego wynagrodzenia. Dopiero, gdy wykonywana praca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ma zupełnie inny charakter, niż zakres czynności wykonywanych w okresie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę - osoba prowadząca działalność może skorzystać z preferencyjnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Bez znaczenia pozostaje okoliczność braku samodzielności podczas wypełniania obowiązków”. Zdaniem odwołującego pełnomocnik organu rentowego w ogóle nie odniósł się do zarzutu sprzeczności decyzji z jej uzasadnieniem, która pozostaje kluczowa dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Pomimo stwierdzenia, iż stanowisko przedsiębiorcy jest prawidłowe takie stanowisko organu rentowego nie przyczynia się do wyjaśnienia wątpliwości interpretacyjnej wnioskodawcy, wręcz przeciwnie, stanowi jedynie iluzoryczną ochronę jego praw. Organ rentowy poprzez sformułowanie stanowiska przedsiębiorcy w decyzji w sposób niezgodny z tym wyrażonym w pismach wnioskodawcy, sprawia, iż wydana decyzja nie ma żadnego waloru dla wnioskodawcy, a w szczególności nie wywołuje skutków prawnych, które wiążą się z interpretacją indywidualną. W tym właśnie zakresie odwołujący upatruje interesu prawnego do zaskarżenia decyzji z dnia 4 października 2018 roku, gdyż w toku ewentualnej kontroli ZUS, nie będzie analizowane jedynie ogólne rozstrzygnięcie, ale cała jej treść.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 11 lipca 2018 r. odwołujący złożył wniosek do organu rentowego o wydanie pisemnej interpretacji w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, i to przedstawiając stan faktyczny – jak poniżej oraz własne stanowisko w sprawie.

Wnioskodawca wskazał, że iż w dniu 13 października 2014 r. w P. zawarł z J. W., radcą prawnym, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) Radcy Prawnego J. W. (zwany dalej: „pracodawcą”) umowę o pracę na czas nieokreślony. W ramach przedmiotowego stosunku pracy wnioskodawcy zostało powierzone stanowisko asystenta. Do obowiązków wnioskodawcy należało:

- reprezentowanie i występowanie w imieniu P. przed wszystkimi organami władzy i administracji państwowej, sądami powszechnymi, organami samorządu terytorialnego, urzędami w tym Głównym Urzędem Statystycznym i właściwym Urzędem Skarbowym, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, instytucjami i bankami, przedsiębiorstwami, podmiotami gospodarczymi, osobami fizycznymi i prawnymi w szczególności do dokonywania koniecznych czynności prawnych zgodnie z wymogami prawa w sprawach między innymi dot. lokalu przy Malwowej 5 w P. oraz prowadzonej przez P. działalności gospodarczej,
- prowadzenie dokumentacji Kancelarii zgodnie z przepisami wewnętrznymi P.,
- dbanie o dobre imię i interesy P.,
- realizowanie ustalonej przez P. strategii działania,
- sporządzenie pism procesowych i innej dokumentacji,
- przejawianie twórczej inicjatywy, inwencji i zaangażowania z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa i zasad etyki zawodowej,
- wykonywanie innych powierzonych przez P. czynności.

Wnioskodawca wskazał, że w związku ze zdaniem egzaminem wstępnym na aplikację radcowską, na podstawie uchwały nr 1060/ (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 29 października 2014 r. został wpisany na listę aplikantów radcowskich. Uchwałą nr 465/1/2015 z dnia 30 stycznia 2015 r. (...) Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. wyznaczyła patronem dla Wnioskodawcy radcę prawnego J. P. Wnioskodawcy.

Mając na względzie powyższe, aneksem nr (...) z dnia 1 września 2015 roku strony zmieniły umowę o pracę z dnia 13 października 2014 r. poprzez modyfikację rodzaju umówionej pracy z „asystent” na „aplikant radcowski” oraz uzupełniły zakres obowiązków o wykonywanie innych powierzonych przez P. czynności, w szczególności sporządzanie opinii prawnych, odwołań od decyzji administracyjnych, skarg do sądów administracyjnych oraz wszelkich czynności w zakresie świadczenia pomocy prawnej, w tym obsługi prawnej przedsiębiorców oraz osób fizycznych. W ramach przedmiotowego aneksu strony stosunku pracy potwierdziły, iż zmiana w zakresie stanowiska pracownika stanowi potwierdzenie uzyskania przez niego „statusu aplikanta radcowskiego”, natomiast zmiana powierzonych czynności była realizowana od dnia nawiązania stosunku pracy tj. od dnia 13 października 2014 roku.

Wszelkie czynności wykonywane przez wnioskodawcę były realizowane w ramach pracowniczego podporządkowania. Projekty pism były sprawdzane i podpisywane, po dokonanych poprawkach, przez P., będącego jednocześnie patronem wnioskodawcy w zakresie odbywanej aplikacji radcowskiej. P., zgodnie ze swoim doświadczeniem zawodowym, udzielał wnioskodawcy wskazówek oraz poleceń w jaki sposób wnioskodawca ma realizować powierzone mu zadania. To radca prawny - P. decydował o przyjętej w danej sprawie strategii pomocy prawnej, którą następnie wykonywał wnioskodawca w ramach stosunku pracy oraz pracowniczego podporządkowania. Zakres świadczonej pracy był zgodny również z zakresem szkolenia, które powinien odbyć aplikant w trakcie przygotowania do uzyskania uprawnień do wykonywania zawodu. Wnioskodawca występował przed sądem oraz organami administracji publicznej na podstawie udzielonego przez P. upoważnienia (zgodnie z ustawą o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982r.), a nie

na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez klienta. W ramach świadczenia na rzecz P. pracy, wnioskodawca odbywał również praktyki, do których zrealizowania jest zobowiązany każdy aplikant radcowski.

Dnia 8 stycznia 2018 r. wnioskodawca otrzymał zaświadczenie, iż ukończył aplikację radcowską rozpoczętą w styczniu 2015 r.

W związku z pozytywnym wynikiem egzaminu radcowskiego oraz spełnieniem pozostałych warunków przewidzianych przepisami prawa, (...) Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. dnia 28 maja 2018 roku podjęła uchwałę w przedmiocie wpisu wnioskodawcy na listę radców prawnych prowadzonych przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w P..

Dnia 2 lipca 2018 r. wnioskodawca rozpoczął prowadzenie indywidualnej działalności gospodarczej pod firmą Doradztwo (...), z siedzibą w P., os. (...), (...)-(...) P.. Wnioskodawcy został nadany numer NIP (...) oraz numer REGON (...). W dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy z powołanym powyżej pracodawcą. Jednocześnie, pomimo wystąpienia zbiegu w podstawie oskładkowania, wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy ze stosunku pracy, obliuguje go do opłacania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jedynie składki zdrowotnej.

Ponadto wnioskodawca zaznaczył, że w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej nie prowadził on działalności pozarolniczej w rozumieniu art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Dnia 6 lipca 2018 r. wnioskodawca zawarł ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Osiedle (...)” w P. umowę najmu numer (...) mającą za przedmiot lokal użytkowy położony w P. na O.. (...) celem prowadzenia biura - Kancelarii (...). Wnioskodawca podał, że podejmuje obecnie działania celem przystosowania przedmiotowego lokalu, w którym zamierza świadczyć swoje usługi.

Wnioskodawca wskazał, że dnia 20 lipca 2018 r. złoży ślubowanie i tym samym zgodnie z art. 23 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (zwana dalej: ustawą o radcach prawnych) uzyska uprawnienia do świadczenia pomocy prawnej jako radca prawny.

Po dniu 20 lipca 2018 r. wnioskodawca zamierza prowadzić działalność gospodarczą w formie kancelarii radcy prawnego (art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych) we wskazanym powyżej lokalu na O.. (...) w P.. Przedmiotowa działalność będzie prowadzona samodzielnie, w ramach wykonywania przez wnioskodawcę zawodu radcy prawnego. Wnioskodawca będzie podejmował działania celem pozyskania klienta, w szczególności poprzez prowadzenie własnej strony internetowej.

Jednocześnie co najmniej od dnia złożenia ślubowania aż do dnia zakończenia stosunku pracy z P. wnioskodawca będzie przebywał na urlopie wypoczynkowym. Następnie po zakończeniu stosunku pracy z P., który nastąpi już po ślubowaniu złożonym przez wnioskodawcę, niezależnie od realizacji innych zleceń, wnioskodawca zamierza nawiązać z byłym pracodawcą (...) Rady Prawnego J. W. stałą współpracę cywilnoprawną na podstawie umowy zlecenia. Jej przedmiotem będzie udzielanie porad i konsultacji prawnych klientom zleceniodawcy, uczestnictwo w spotkaniach z klientami, sporządzenie opinii prawnych dla zleceniodawcy lub wskazanych przez niego klientów, opracowywanie pism dla zleceniodawcy lub jego klientów, zapewnianie zastępstwa przed sądami lub organami administracji publicznej na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez klientów zleceniodawcy lub pełnomocnictwa substytucyjnego. Dodatkowo na podstawie wspomnianej umowy współpracy wnioskodawca będzie samodzielnie prowadził sprawy sądowe i pozasądowe dla klientów zleceniodawcy - decydując o sposobie i organizacji usług wykonywanych w ramach realizacji umowy.

Wnioskodawca zauważył, że po rozwiązaniu stosunku pracy z P. nie będzie pozostawał w innym stosunku pracy.

Wobec powyższego wnioskodawca powziął wątpliwości, czy w opisanym przez siebie stanie faktycznym, obejmującym także zdarzenie przyszłe, jako przedsiębiorcy prowadzącemu indywidualną praktykę prawniczą w formie kancelarii radcy prawnego, po zakończeniu stosunku pracy z pracodawcą i ustąpieniu zbiegu podstaw ubezpieczenia społecznego (prowadzeniu jedynie działalności gospodarczej bez jednoczesnego pozostawiania w stosunku pracy), będzie przysługiwało mu prawo do skorzystania z tzw. „ulgi na start” wskazanej w art. 18 ustawy Prawo (...) z dnia 6 marca 2018 r., zgodnie z którym: „Przedsiębiorca będący osobą fizyczną, który podejmuje działalność gospodarczą po raz pierwszy albo podejmuje ją ponownie po upływie co najmniej 60 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia i nie wykonuje jej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej, nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej.”

Dodatkowo kolejnym zagadnieniem pozostaje, czy wnioskodawcy, po ewentualnym wykorzystaniu wskazanego powyżej uprawnienia, będzie przysługiwało prawo przewidziane w art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r., gdzie jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach społecznych, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej (z uwzględnieniem art. 18aa ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach społecznych) wskazuje się zadeklarowaną kwotę, nie niższą jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia - tzw. „mały ZUS”.

W nawiązaniu do powyższego wnioskodawca wyraził stanowisko, iż w tak opisanym stanie faktycznym będzie mu przysługiwało prawo do skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 18 ustawy Prawo (...) tzw. „ulgi na start”, a następnie po upływie terminu przewidzianego w powołanym przepisie będzie mu przysługiwało prawo do określenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w zadeklarowanej kwocie, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia tzw. „mały ZUS”.

Zdaniem wnioskodawcy w obu przypadkach wyjątkiem uniemożliwiającym skorzystanie z tych uprawnień jest wykonywanie działalności gospodarczej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywano w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej (art. 18 ust. 1 Prawa (...) oraz art. 18a ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Wnioskodawca dodał, że celem wskazanej powyżej regulacji jest uniemożliwienie skorzystania z ulg w zakresie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez podmioty samozatrudnione. Natomiast zadaniem ulgi na start oraz małego ZUS-u jest wsparcie młodych przedsiębiorców, którzy podejmują działania celem stworzenia firmy i konkurencji na trudnym rynku, jakim niewątpliwie pozostaje rynek usług prawniczych.

Powołana powyżej wykładnia przepisów wprost wskazuje, iż wyłączenie uprawnień nie ma zastosowania w powołanym stanie faktycznym oraz z uwzględnieniem zdarzenia przyszłego.

W ocenie wnioskodawcy nie można uznać, iż świadczenie pracy jako aplikant radcowski na rzecz swojego Patrona jest tożsame w swoim zakresie z realizacją zlecenia w ramach umowy cywilnoprawnej pomiędzy odrębnymi, samodzielnymi Kancelariami Radców Prawnych. Dodatkowo, w ocenie wnioskodawcy, nie zmienia tego fakt trwania umowy o pracę w okresie od ślubowania (uzyskania przez wnioskodawcę uprawnień do wykonywania zawodu radcy prawnego) aż do dnia jej rozwiązania za porozumieniem stron, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywać będzie na urlopie wypoczynkowym, zgodnie z przysługującym mu ustawowo wymiarem urlopu. Wnioskodawca po uzyskaniu uprawnień będzie wykonywał faktyczną działalność gospodarczą kancelarii radcy prawnego na rzecz różnych podmiotów, podejmując aktywne działania celem pozyskania klienta, oczywiście w granicach obowiązującej go etyki wykonywania zawodu, poprzez stworzenie strony internetowej, posiadanie odrębnego biura, wizytówek, tablicy informacyjnej.

Wnioskodawca zauważył, że zadania aplikanta radcowskiego są zasadniczo zadaniami pomocniczymi w stosunku do radcy prawnego. W odróżnieniu do aplikanta radcowskiego radca prawny może samodzielnie świadczyć pomoc prawną - na własny rachunek oraz odpowiedzialność. Tym samym ujęcie obowiązków w umowie o pracę zawartą przez wnioskodawcę odnosiło się w oczywisty sposób do możliwości prawnych świadczenia przez aplikanta pomocy prawnej - w zakresie przygotowywania projektów pism, podpisywanych następnie przez radcę prawnego pod jego nadzorem zawodowym oraz podporządkowaniem w zakresie wykonywanej strategii prowadzenia sprawy. Dodatkowo umowa współpracy zawarta po uzyskaniu przez wnioskodawcę uprawnień radcy prawnego będzie miała o wiele szerszy charakter i inne zasady rozliczenia oraz rozłożenia odpowiedzialności pomiędzy strony. Wnioskodawca będzie mógł samodzielnie prowadzić sprawę jako radca prawny, gdzie zgodnie ze swoją wiedzą oraz doświadczeniem będzie tworzył i realizował określoną strategię pomocy prawnej. Dlatego też obie umowy i opisane w nich czynności nie mają tożsamego zakresu i nie można w tym przypadku mówić o utracie przez wnioskodawcę uprawnień wynikających z przepisów - tj. „ulgi na start” oraz „małego ZUS-u”.

Wnioskodawca podkreślił, iż przedmiotowe stanowisko poparte jest również orzecznictwem, w tym orzecznictwem Sądu Najwyższego. W wyroku SN z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. II UK 184/12, zostało podkreślone, iż: „Wykonywanie przez radcę prawnego prowadzącego samodzielną kancelarię radcowską w ramach nowo otwartej działalności gospodarczej obsługi prawnej na rzecz tego pracodawcy, u którego pracował jako prawnik (aplikant) bez wpisu na listę radców prawnych, nie jest wykonywaniem czynności wchodzących w zakres działalności gospodarczej w rozumieniu art. 18a ust. 2 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych”. Dodatkowo Sąd potwierdził w powołanym powyżej wyroku, że: „Oczywista jest różnica między czynnościami wykonywanymi przez radcę prawnego w ramach świadczenia przez niego pomocy prawnej, a czynnościami wykonywanymi przez aplikanta radcowskiego w trakcie odbywania przez niego aplikacji. Aplikacja radcowska jest jedynie etapem w karierze zawodowej prawnika, forma stażu zawodowego mającego na celu de facto naukę zawodu i przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnej funkcji radcy prawnego. Celem aplikacji radcowskiej jest przygotowanie aplikanta do należytego i samodzielnego wykonywania zawodu radcy prawnego (art. 32 ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Aplikant radcowski odbywa aplikację radcowską pod kierunkiem patrona wyznaczonego przez radę okręgowej izby radców prawnych, a zadaniem patrona jest przygotowanie aplikanta radcowskiego do wykonywania zawodu radcy prawnego w rozumieniu ustawy o radcach prawnych (art. 38 ust. 4 i 5 tej ustawy). Obowiązkiem aplikanta jest uczestniczenie w przewidzianych programem zajęciach teoretycznych i praktycznych, samodzielne pogłębianie wiedzy prawniczej i praktycznych umiejętności zawodowych, przestrzeganie dyscypliny szkolenia i pracy; przystąpienie do egzaminu radcowskiego w wyznaczonym terminie (art. 35 ustawy o radcach prawnych). Jednocześnie przepis art. 33 ust. 5 ustawy o radcach prawnych, który odsyła do odpowiedniego stosowania wobec aplikantów radcowskich przepisów ustawy o radcach prawnych - pomija te, które mówią o uprawnieniu do świadczenia pomocy prawnej (art. 4), o zakresie tej pomocy (art. 6), o samodzielności radcy prawnego (art. 9), o niezwiązaniu poleceniem co do treści opinii prawnej (art. 13) oraz o samodzielnym prowadzeniu spraw przed organami orzekającymi (art. 14). Nie można zatem mówić o żadnej zbieżności obowiązków i świadczonej pracy przez aplikanta radcowskiego z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, a w szczególności nie można mówić o takiej zbieżności w stanie faktycznym zaistniałym w niniejszej sprawie. Sam fakt zatrudnienia na etacie pracownika w kancelarii adwokacko - radcowskiej, a następnie wykonywanie, między innymi, na rzecz tej samej kancelarii usług prawnych, ale już przez radcę prawnego w żadnym przypadku nie może zostać uznane za odpowiadające czynnościom wcześniej wykonywanym przez tę osobę w ramach stosunku pracy. Argumenty prawne powołane w skardze kasacyjnej w tej kwestii dotknięte są błędem polegającym na ograniczeniu się do samej technicznej strony wykonywanych przez wnioskodawczynię czynności w ramach stosunku pracy, i to z pominięciem tak istotnej ich cechy, jak to, że uprzednio były to zawsze projekty (pism procesowych, opinii, umów), a ich odbiorcami nie byli klienci zatrudniającej skarżącą kancelarii (...) Uprzednio czynności te tworzyły materiał pomocniczy dla świadczenia pomocy prawnej przez inne osoby - radców prawnych, nie mogły więc stanowić czynności mieszczących się w pojęciu pomocy prawnej świadczonej przez radcę prawnego. Fakt odbywania w trakcie trwania stosunku pracy aplikacji radcowskiej nie uzasadnia twierdzenia, że wnioskodawczyni wykonywała na rzecz byłego pracodawcy czynności mieszczące się w zakresie pojęcia „świadczenie pomocy prawnej”. Do zakresu obowiązków wnioskodawczyni w ramach

stosunku pracy na rzecz spółki H. Kancelaria (...) sp. k. nie należało świadczenie pomocy prawnej, tj. reprezentowanie klientów przed sądami i innymi organami, sporządzanie opinii prawnych lub udzielanie porad prawnych, które to czynności, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zastrzeżone są wyłącznie dla radców prawnych, adwokatów oraz - na odrębnych zasadach, prawników zagranicznych. Wszystkie czynności wykonywane przez ubezpieczoną jako prawnika i aplikanta radcowskiego w ramach stosunku pracy były wykonywane pod ścisłym kierownictwem pracodawcy - radców prawnych.”

Przedmiotowe twierdzenia zostały potwierdzone zdaniem wnioskodawcy w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. II UZP 2/13: „Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe adwokata wykonującego działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) w okresie pierwszych 24 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności może stanowić zadeklarowana kwota, nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), także wówczas gdy działalność tę wykonuje na rzecz byłego pracodawcy, u którego był zatrudniony jako aplikant adwokacki (art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych)”.

Wnioskodawca mając na względzie, powołane powyżej twierdzenia oraz orzecznictwo sądów, a także innych jednostek ZUS np. decyzję numer (...) Oddziału ZUS w L. z 19 listopada 2013 r., w której stwierdzono, że czynności wykonywane przez radcę prawnego są różne od tych wykonywanych przez aplikanta radcowskiego, wniósł o wydanie interpretacji potwierdzającej stanowisko jego szczegółowo wskazane i uargumentowane powyżej.

dowód: wniosek o wydanie interpretacji w aktach rentowych

Pismem z dnia 20 lipca 2018r. (...) Oddział w G. wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków wniosku poprzez uiszczenie opłaty 40 zł oraz m. in. w zakresie opisu stanu faktycznego poprzez wyraźne wskazanie czy:

1. wnioskodawca będzie wykonywał działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej (a więc informacja czy jako przedsiębiorca wnioskodawca będzie współpracował ze swym poprzednim pracodawcą i w ramach tej współpracy będzie wykonywał czynności, które wykonywał będąc u niego zatrudniony). Przedstawione okoliczności – zdaniem organu rentowego - nie mogą stanowić elementu własnego stanowiska w sprawie (jak to ma miejsce w aktualnym brzmieniu wniosku), gdyż nie podlegają one ocenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

2. wnioskodawca prowadzi lub w okresie ostatnich 60 m-cy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadził pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 8 ust. 6 pkt 2-5, tj. jako:

1) twórca lub artysta,

2) osoba prowadząca działalność w zakresie wolnego zawodu:

a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,

3) wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,

4) osoba prowadząca publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów Prawo oświatowe.

dowód: pismo ZUS z dnia 20 lipca 2018 roku

Pismem z dnia 26 lipca 2018r. wnioskodawca wskazał, że w załączeniu przedkłada potwierdzenie uiszczenia uzupełniającej opłaty 40 zł za wydanie interpretacji, a nadto oświadczył, iż dnia 21 lipca 2018 r. została dokonana zmiana firmy oraz siedziby wnioskodawcy (w załączeniu złożył aktualny wydruk z (...)), przy czym przedmiotowa zmiana pozostaje zgodna z opisanym we wniosku zdarzeniem przyszłym - obecnie wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w formie Kancelarii Radcy Prawnego i pozostaje na urlopie wypoczynkowym. Wnioskodawca wniósł o doręczenie korespondencji na adres nowej siedziby. W ocenie wnioskodawcy kwestia poruszona w pkt 1 wezwania została opisana w ramach stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego. Wynika to z faktu, iż wnioskodawca określił jakie czynności były przez niego wykonywane na rzecz pracodawcy w ramach stosunku pracy oraz jakie czynności będzie wykonywał w ramach cywilnoprawnej umowy z byłym pracodawcą. Natomiast ocena prawna tego opisanego stanu faktycznego jest przedmiotem wniosku. Tym samym wnioskodawca nie może w ramach tej części (faktycznej) wniosku wskazać, czy są to czynności tożsame, gdyż to właśnie ta kwestia stanowi zagadnienie prawne do którego ma się ustosunkować Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawca wnosi o dokonanie przez organ wykładni, czy przedstawione przez wnioskodawcę czynności, które będą świadczone na podstawie umowy cywilnoprawnej, z uwzględnieniem zmiany statusu wnioskodawcy z aplikanta radcowskiego na radcę prawnego, stanowią wykonywanie czynności, które swoim zakresem odpowiadają czynnościom wykonywanym na rzecz swojego byłego pracodawcy i tym samym, czy upoważniają go do skorzystania z uprawnień przewidzianych w art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wskazanej w art. 18 ustawy Prawo (...). Dlatego też opinia w tym zakresie znalazła się w ramach stanowiska własnego wnioskodawcy, natomiast w ramach stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego znalazł się opis konkretnych czynności wykonywanych przez wnioskodawcę i opis czynności przyszłych.

Wnioskodawca z ostrożności, ustosunkowując się do przedmiotowego zobowiązania, ponownie poinformował, iż będzie współpracował ze swoim byłym pracodawcą, świadcząc na jego rzecz usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej.

Ponadto wnioskodawca podkreślił również, iż wskazał na czynności, które były wykonywane przez niego w ramach stosunku pracy, które są także objęte programem aplikacji radcowskiej. Wykonywane czynności tj. sporządzanie opinii prawnych, umów, pism procesowych oraz innych pism, było realizowane w formie projektów sprawdzanych, akceptowanych oraz podpisywanych przez pracodawcę (radcę prawnego). Natomiast konsultacje prawne, przed ich udzieleniem, były akceptowane przez pracodawcę. Wnioskodawca nie był samodzielny w ramach wykonywania swoich czynności, co wynika z istoty aplikacji, jaką jest przyuczenie do wykonywania zawodu. Wnioskodawca uczestniczył w rozprawach jako aplikant radcowski, na podstawie upoważnienia, czyli reprezentował radcę prawnego a nie klienta pracodawcy.

Dodatkowo wnioskodawca wskazał, że w zakres jego usług wykonywanych jako przedsiębiorca na rzecz byłego pracodawcy, będzie wchodziło udzielanie samodzielnych porad i konsultacji prawnych klientom zleceniodawcy, uczestnictwo w spotkaniach z klientami zleceniodawcy, sporządzenie samodzielnych opinii prawnych dla zleceniodawcy lub wskazanych przez niego klientów, opracowywanie pism dla zleceniodawcy lub jego klientów, zapewnianie zastępstwa przed sądami lub organami administracji publicznej na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Klientów zleceniodawcy lub pełnomocnictwa substytucyjnego. Dodatkowo na podstawie wspomnianej umowy współpracy wnioskodawca będzie samodzielnie prowadził sprawy sądowe i pozasądowe dla klientów zleceniodawcy - decydując o sposobie i organizacji usług wykonywanych w ramach realizacji umowy. Wnioskodawca będzie występował na rozprawach jako pełnomocnik klienta, a nie byłego pracodawcy.

Wnioskodawca podkreślił, że nie będzie wykonywał, jako przedsiębiorca, na rzecz byłego pracodawcy czynności tożsamych do tych wykonywanych w ramach stosunku pracy, ponieważ w ramach stosunku pracy czynności były wykonywane poprzez sporządzanie projektów i nie stanowiły w związku z tym pomocy prawnej, a w przyszłości będą miały formę samodzielnej pomocy prawnej (zgodnie z opisanym zakresem).

Wnioskodawca oświadczył również, że nie prowadzi i w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej nie prowadził pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 pkt 2-5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r.

W konkluzji wnioskodawca wniósł o możliwie odwrotne wydanie interpretacji.

dowód: pismo wnioskodawcy z dnia 26 lipca 2018 roku w aktach rentowych

Pismem z dnia 23 sierpnia 2018 roku pozwany organ rentowy, wobec zaistniałych wątpliwości związanych z treścią pisma wnioskodawcy z dnia 26 lipca 2018 roku, zobligował wnioskodawcę do podania:

- 1) czy w dalszym ciągu podtrzymuje, że rozstrzygnięcie o tożsamości czynności stanowi zagadnienie prawne, do którego ma ustosunkować się ZUS,
- 2) w związku z dalszym wskazaniem w uzupełnieniu, iż nie będzie wykonywał czynności tożsamy na rzecz byłego pracodawcy wnosi jedynie o interpretację w przedmiocie braku obowiązku opłacania składek w myśl art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podstawy wymiaru składek w oparciu o art. 18a ustawy o sus.

dowód: pismo ZUS z dnia 23 sierpnia 2018 roku w aktach rentowych

Pismem z dnia 10 września 2018r. wnioskodawca wskazał, że przedstawiony problem był już podejmowany w ramach wydawanych przez organ ubezpieczeniowy interpretacji (powołanych we wniosku) i to bez wątpliwości w zakresie rozpatrywanej kwestii prawnej (choćby decyzja wydana przez oddział ZUS w L. 19 listopada 2013 nr (...)), a nadto podkreślił, że nie wnosi o określenie, czy czynności, które powoływał w pismach (wykonywane w ramach stosunku pracy i w ramach działalności gospodarczej) mają charakter tożsame, ale czy przy tak określonym stanie faktycznym oraz zdarzeniu przyszłym ma on możliwość skorzystania z tzw. „ulgi na start” oraz „małego ZUS” - jednocześnie wyrażając swoje stanowisko, zgodnie z wymogiem stawianym wnioskodawcy przez przepisy. Niestety wnioskodawca nie może inaczej określić kwestii będącej przedmiotem jego zainteresowania, gdyż stanowi ona jego istotę. Wnioskodawca dodał, że wezwania ZUS są bezpodstawne, i to pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, w świetle wymogów stawianych wnioskodawcy w ramach kierowania wniosku o wydanie interpretacji przepisów. Wnioskodawca ma jedynie wskazać stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe i własne stanowisko w sprawie, co wnioskodawca uczynił niezwykle dokładnie.

Jednakże wychodząc naprzeciw oczekiwaniom organu wyrażonym w wezwaniu, wnioskodawca jednoznacznie potwierdził, że:

-wnioskuje o wydanie interpretacji w drugim z przedstawionych przez zus wariantów, czyli w zakresie możliwości skorzystania przez wnioskodawcę z instytucji przewidzianej w art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podstawy wymiaru składek w oparciu o art. 18 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,

-zacytowane zdanie stanowiło opis zdarzenia przyszłego,

-wnioskodawca nie posiada wątpliwości co do kwestii objętej wezwaniem ZUS, czyli co do braku tożsamości czynności wykonywanych na podstawie cywilnoprawnej umowy (w ramach prowadzonej działalności gospodarczej) z czynnościami wykonywanymi wcześniej na podstawie stosunku pracy.

Tym samym podtrzymując w całości dotychczas przedstawione stanowisko, wnioskodawca poinformował jedynie, iż opisane zdarzenie przyszłe, w związku z trwającym ponad dwa miesiące postępowaniem, stało się obecnie stanem faktycznym sprawy:

- dnia 14 sierpnia 2018 r. wnioskodawca za porozumieniem stron rozwiązał swój stosunek pracy z pracodawcą (...) Kancelaria Radcy Prawnego J. W. ze skutkiem na dzień 14 sierpnia 2018 r.,

-wnioskodawca zawarł ze swoim byłym pracodawcą (...) Kancelaria Radcy Prawnego J. W. dnia 15 sierpnia 2018 r., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowę cywilnoprawną, której przedmiotem jest świadczenie przez wnioskodawcę samodzielnych usług prawnych na rzecz zleceniodawcy ((...) Kancelaria Radcy Prawnego J. W.) lub na rzecz klientów zleceniodawcy, w szczególności polegających na udzielaniu porad prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu, sporządzaniu, poprawianiu umów, sporządzaniu pism procesowych, a także reprezentacji przed sądami, w tym sądami administracyjnymi, organami ścigania, organami egzekucyjnymi oraz urzędami.

Wobec powyższego wnioskodawca wniósł o wydanie interpretacji z uwzględnieniem wskazanego powyżej aktualnego stanu faktycznego sprawy.

dowód: pismo wnioskodawcy z dnia 10 września 2018 roku w aktach rentowych

Bezsporny stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do tego, czy organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał w decyzji z dnia 4 października 2018 roku interpretacji przepisów prawa na podstawie opisu stanu faktycznego sprawy dokonanego przez wnioskodawcę Ł. T. i w konsekwencji stwierdził jego prawo do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej oraz prawo do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu działalności gospodarczej (na podstawie art. 18a ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o sus).

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 roku, poz. 646 ze zm.) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych (art. 34 ust. 2 cyt. ustawy).

Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie (art. 34 ust. 3 cyt. ustawy), a nadto wniosek powinien zawierać firmę przedsiębiorcy, numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także adres do korespondencji w przypadku, gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy (art. 34 ust. 3 cyt. ustawy).

Zakres i przedmiot sprawy o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa konstituuje treść wniosku wszczynającego postępowanie, a rolą organu prowadzącego to postępowanie jest ocena stanowiska strony w danej kwestii, nie zaś przedstawianie poglądów i wykładni przepisów odnoszących się do różnych sytuacji faktycznych. Istotą tego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku. Organ wydający decyzję nie może więc ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać czy zmieniać w oparciu o inne źródła lub wiedzę znaną mu z urzędu (post. SN z 18.4.2011 r., III UK 117/10, L.; wyr. NSA z 10.5.2017 r., (...), L.). Co więcej, wydanie interpretacji nie może wymagać czynienia przez organ jakichkolwiek ustaleń faktycznych (por. wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2017 roku, II OSK (...), L.). Interpretacje nie są rozstrzygnięciami władczymi, lecz pozostają jedynie poglądem organu w kwestii sposobu stosowania prawa. W efekcie procesu interpretacji nie powstaje reguła indywidualna normująca nakazane, czy zakazane zachowanie adresata, która jest efektem stosowania prawa materialnego, lecz jedynie reguły informujące

o tym, jak to prawo materialne stosować (por. wyrok WSA w W- wie z dnia 8 kwietnia 2015 roku w sprawie (...) SA/Wa (...), L.)

Zgodnie z art. 83d ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych ZUS wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz (...), Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Przy tym nie wydaje się interpretacji indywidualnych w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania wyjaśniającego lub kontroli albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji ZUS.

Art. 34 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców nie określa sposobu przedstawienia przez przedsiębiorcę zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Nie oznacza to jednak dowolności w tym zakresie. Warunki, jakie musi spełniać ten sposób przedstawienia wynikają bowiem z samej istoty instytucji pisemnej interpretacji przepisów. Mianowicie przedstawiony stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy (zawierać wszystkie jego elementy, istotne z punktu widzenia możliwości oceny stanowiska wnioskodawcy). Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, tak aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi (por. wyrok WSA w Szczecinie z 4 lipca 2007 r., I SA/SZ 906, wyrok SA w Warszawie z 16 czerwca 2015 r., III AUa 852/14).

W orzecznictwie wskazuje się także, iż prawidłowo zredagowany wniosek o wydanie interpretacji powinien opisywać stan faktyczny, wskazywać przepisy, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenia społeczne, budzące w ramach podanego stanu faktycznego wątpliwości oraz przedstawiać własne stanowisko (interpretację) podmiotu występującego z wnioskiem, tak aby możliwa była jego weryfikacja (por. wyrok SA w Gdańsku z 21 października 2016 r., III AUa 839/16).

Omawiana interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Tekst ww. przepisów nie przesądza, czy organ rentowy ma prawo w określonych sytuacjach odmówić dokonania interpretacji. W ocenie Sądu obowiązek organu rentowego nie ma jednak charakteru bezwzględnie wiążącej. Interpretacja przepisu nie jest bowiem wiążąca dla przedsiębiorcy, lecz nie może być on obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji. Jest ona natomiast wiążąca dla organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Istotą przedmiotowego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku (por. postanowienie SN z 18 kwietnia 2011 r., III UK 117/10). W konsekwencji interpretacja spełnia dwie funkcje. Po pierwsze, służy informowaniu uczestników ubezpieczeń społecznych o sposobie wykładni konkretnych przepisów. Po drugie, chroni obywateli przed możliwością zmiany poglądu przez organ państwowej jednostki organizacyjnej (administracji publicznej).

Przenosząc przywołane rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że organ rentowy w sposób prawidłowy wydał decyzję z dnia 4 października 2018 roku, (...) w zakresie interpretacji prawnej przepisów art. 18a ust. 1 i 2 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o sus w zw. z art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców, i to odnoszącą się do stanu faktycznego sprawy, nota bene niezmiernie skrupulatnie przedstawionego przez wnioskodawcę Ł. T. zarówno w samym wniosku o wydanie interpretacji prawnej, jak i w dalszych pismach procesowych. W tym miejscu wymaga podkreślenia, że we wniosku o wydanie interpretacji prawnej wnioskodawca wskazał, że zwraca się o wydanie interpretacji prawnej, 1) czy jako przedsiębiorcy prowadzącemu indywidualną praktykę prawniczą w formie kancelarii radcy prawnego,

po zakończeniu stosunku pracy z pracodawcą i ustąpieniu zbiegu podstaw ubezpieczenia społecznego (prowadzeniu jedynie działalności gospodarczej bez jednoczesnego pozostawiania w stosunku pracy), będzie przysługiwało mu prawo do skorzystania z tzw. „ulgi na start” wskazanej w art. 18 ustawy Prawo (...) z dnia 6 marca 2018 r., zgodnie z którym: „Przedsiębiorca będący osobą fizyczną, który podejmuje działalność gospodarczą po raz pierwszy albo podejmuje ją ponownie po upływie co najmniej 60 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia i nie wykonuje jej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej, nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej, a nadto, 2) czy po ewentualnym wykorzystaniu wskazanego powyżej uprawnienia, będzie mu przysługiwało prawo przewidziane w art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r., gdzie jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach społecznych, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej (z uwzględnieniem art. 18aa ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach społecznych) wskazuje się zadeklarowaną kwotę, nie niższą jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia - tzw. „mały ZUS”. Co relewantne, wnioskodawca przedstawił własną ocenę prawną, i to podając, że czynności wykonywane przez radcę prawnego są różne od tych wykonywanych przez aplikanta radcowskiego, a zatem skoro czynności te nie mają tożsameskiego zakresu, to nie można mówić o utracie przez wnioskodawcę uprawnień wynikających z przepisów – tj. „ulgi na start” i „małego ZUS- u”.

Nawiązując do dalszych pism wnioskodawcy składanych w toku postępowania administracyjnego, należy zauważyć, że w piśmie z dnia 26 lipca 2018 roku podał on najpierw, że nie może wskazać, czy czynności wykonywane w ramach stosunku pracy oraz czynności wykonywane w ramach umowy cywilnoprawnej z byłym pracodawcą są tożsame, albowiem wnosi o dokonanie wykładni, czy są one tożsame, a następnie z tzw. ostrożności poinformował, że nie będzie wykonywać jako przedsiębiorca na rzecz byłego pracodawcy czynności tożsamyh do tych wykonywanych w ramach stosunku pracy. Ostatecznie w piśmie procesowym z dnia 10 września 2018 roku wnioskodawca podkreślił jednak, że nie wnosi o określenie, czy czynności, które powoływał w pismach (wykonywane w ramach stosunku pracy i w ramach działalności gospodarczej) mają charakter tożsame, ale czy przy tak określonym stanie faktycznym oraz zdarzeniu przyszłym ma on możliwość skorzystania z tzw. „ulgi na start” i „małego ZUS-s”

W tym miejscu należy wyjaśnić, że stosownie do treści art. 18a ust. 1 ustawy o sus podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (tzw. „mały ZUS”).

Zgodnie z treścią art. 18a ust. 2 cyt. ustawy przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób, które:

- 1)** prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność;
- 2)** wykonyują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Z kolei w myśl art. 18 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca będący osobą fizyczną, który podejmuje działalność gospodarczą po raz pierwszy albo podejmuje ją ponownie po upływie co najmniej 60 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia i nie wykonuje jej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej, nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej (tzw. „ulga na start”).

Nie ulega kwestii, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych funkcja kontrolna sądu ogniskuje się na ocenie materii, która wcześniej była przedmiotem decyzji. Zasadniczym celem postępowania przed sądem jest merytoryczne rozstrzygnięcie o żądaniach strony, co do których powstał spór (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1996 r., II URN 1/96). Oznacza to, że funkcja rozpoznawcza sądu ograniczona została przedmiotem i zakresem konkretnej decyzji organu rentowego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99). Stąd też granice zakresu zaskarżenia w niniejszej sprawie wyznacza treść decyzji z dnia 4 października 2018 r. (...), co istotne wydana w oparciu o wyraźne żądanie wnioskodawcy finalnie sformułowane w toku postępowania administracyjnego w piśmie procesowym z dnia 10 września 2018 roku! A skoro tak, to ponad wszelką wątpliwość, wydana decyzja odpowiada prawu. Innymi słowy żądanie zmiany zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że przedsiębiorcy przysługuje prawo do zwolnienia z obowiązku ubezpieczeń społecznych przez okres 6 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej oraz w zakresie prawa do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od zadeklarowanej kwoty, nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, także w przypadku świadczenia na rzecz poprzedniego pracodawcy, w ramach prowadzonej obecnie działalności gospodarczej, usług prawnych jako radca prawny, w sytuacji wcześniejszego świadczenia pracy na podstawie stosunku pracy jako aplikant radcowski i wykonywania czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, stanowiłoby w istocie orzeczenie ponad w/w zgłoszone żądanie. Owszem, należy przyznać odwołującemu rację w kontekście jego stwierdzenia zawartego w odwołaniu, że poprzez użycie przez organ rentowy w uzasadnieniu decyzji następującego zastrzeżenia: że „wystarczy, aby zakres wykonywanej przez daną osobę działalności gospodarczej na rzecz byłego pracodawcy tylko w części pokrywał się z czynnościami wykonywanymi w ramach łączącego ją uprzednio z tym pracodawcą stosunku pracy, żeby osoba rozpoczynająca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej nie miała prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru składek nie niższej niż 30 % minimalnego wynagrodzenia. Dopiero, gdy wykonywana praca w ramach prowadzonej działalności ma zupełnie inny charakter, niż zakres czynności wykonywanych w okresie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę - osoba prowadząca działalność może skorzystać z preferencyjnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne”, w gruncie rzeczy organ rentowy uznał stanowisko wnioskodawcy za błędne, to jednak nie ulega wątpliwości, że po pierwsze, sentencja zaskarżonej decyzji odpowiada prawu (i oczekiwaniom wnioskodawcy) i została wydana zgodnie z finalnym żądaniem wnioskodawcy, a po drugie, w utrwalonym orzecznictwie sądowym (vide: judykaty powołane przez odwołującego, w tym wyrok SN z dnia 10 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt II UZP 2/13 oraz wyrok SN z dnia 12 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II UK 184/12) wypowiedziano jednoznaczny pogląd, w myśl którego „Wykonywanie przez radcę prawnego prowadzącego samodzielną kancelarię radcowską w ramach nowo otwartej działalności gospodarczej obsługi prawnej na rzecz tego pracodawcy, u którego pracował jako prawnik (aplikant) bez wpisu na listę radców prawnych, nie jest wykonywaniem czynności wchodzących w zakres działalności gospodarczej w rozumieniu art. 18a ust. 2 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych”. W tym miejscu warto podkreślić, że w wyroku z dnia 12 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II UK 184/12 SN wskazał także, że aplikacja radcowska jest jedynie etapem w karierze zawodowej prawnika, formą stażu zawodowego mającego na celu de facto naukę zawodu i przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnej funkcji radcy prawnego. Uważna lektura w/w judykatów skłania do konstatacji, że z całą pewnością czynności aplikanta radcowskiego wykonywane w ramach stosunku pracy oraz czynności radcy prawnego realizowane w ramach działalności gospodarczej nie są tożsame.

Jedynie ubocznie należy nadmienić, że na gruncie orzecznictwa sądowego utrwalony jest pogląd, że również „Wykonywanie przez lekarza specjalistę, prowadzącego samodzielną praktykę lekarską w ramach nowo otwartej działalności gospodarczej, usług medycznych na rzecz pracodawcy, u którego pracował na podstawie umowy o pracę w ramach rezydentury (jako lekarz rezydent), nie jest wykonywaniem czynności wchodzących w zakres działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 18a ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych” (vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 8 lutego 2018 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 1468/17).

Mając na uwadze przedstawione rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalono odwołanie z braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach orzeczono w pkt 2 na podstawie art. 98 k.p.c. oraz na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

SSO Beata Sójka